

prima instanță: A. Bălan

dosarul nr. 2rac-201/17

instanța de apel: M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

ÎN C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Tincomerț - Group” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Tincomerț - Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Advencer” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Tincomerț - Group” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriai Orhei din 22 iulie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 07 aprilie 2016, SC „Tincomerț - Group” SRL depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Advencer” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza facturilor fiscale nr. DV 7648558 din 16 ianuarie 2015 și DV 7648559 din 16 ianuarie 2015, SC „Tincomerț - Group” SRL a comercializat materialele de construcție în asortiment către SRL „Advencer” care și-a asumat obligația de a achita plata pentru mărfurile livrate în avans, sau în termen de 5 zile de la data livrării.

Însă, contrar obligațiunilor asumate SRL „Advencer” nu a achitat facturile de plată pentru mărfurile livrate acumulând astfel o datorie în sumă de 54 198 lei, fapt ce se confirmă prin hotărârea Judecătoriai Orhei din 30 noiembrie 2016.

În context, invocând prevederile art. 619 Cod civil, susține reclamantul că SRL „Advencer” urmează să achite o dobândă de întârziere pentru perioada tergiversării achitării datoriei 14 august 2015 - 27 februarie 2016 în sumă de 7 146,7 lei.

Iar, cu referire la prevederile art. art. 753 alin. (1), (3), 514, 512 alin. (1), 513 alin. (1) Cod civil menționează că SC „Tincomerț - Group” SRL în calitate de vânzător a respectat în întregime obligațiile contractuale privind livrarea materialelor de construcție în asortiment, pe când SRL „Advencer” nu și-a onorat obligațiunile sale.

Menționează reclamantul că în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară la data de 25 februarie 2016, a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă prin care a solicitat achitarea benevolă a dobânzii de întârziere, însă care a rămas fără răspuns.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 9,10, 11, 512, 513, 514, 572, 757, 586, 602, 617 alin. (2) și art. 753 Cod civil.

Solicită încasarea din contul SRL „Advencer” în beneficiul SC „Tincomerț - Group” SRL a dobânzii de întârziere pentru perioada 14 august 2015 – 27 februarie 2016 în sumă de în sumă de 7 146 lei și cheltuielile de judecată inclusiv suma de 270 cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 22 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de SC „Tincomerț - Group” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare stabilind că prin acțiunea înaintată SC „Tincomerț - Group” SRL solicită încasarea datoriei sub formă de dobândă de întârziere în sumă de 7 146 lei pentru perioada 14 august 2015 – 27 februarie 2016, rezultată din întârzierea achitării plăților în baza facturilor fiscale nr. DV 7648558 și DV 7648559 din 16 iunie 2015 au reținut hotărârea Judecătorei Orhei din 30 noiembrie 2015 devenită executorie și prin care a fost încasat din contul SRL „Advencer” în beneficiul SC „Tincomerț - Group” SRL datoria în sumă de 54 198 lei, dobânda de întârziere în mărime de 564,95 lei și cheltuielile de judecată.

În context instanțele au remarcat prevederile art. 16 din Codul de procedură civilă și art. 24 din Codul de executare care reglementează aspecte ce țin de caracterul obligatoriu al actelor judecătorești și calcularea dobânzilor, penalităților și altor sume rezultate din întârzierea executării și concluzionând că calcularea dobânzii de întârziere poate avea loc la cererea creditorului și ține de competența exclusivă a executorului judecătoresc, au reținut netemeinicia cerințelor înaintate de SC „Tincomerț - Group” SRL.

La data de 29 martie 2017, SC „Tincomerț-Group” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul de decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, menționând aceleași motive pe care le-a indicat în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei decizia redactată a instanței de apel din 01 februarie 2017 a fost expediată pentru cunoștință în adresa participanților la proces inclusiv, recurentului SC „Tincomerț - Group” SRL la data de 10 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 2ac-1014/16 anexată la dosar (f. d. 82).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 29 martie 2017, în termen.

La data de 21 aprilie 2017 în adresa intimatului SRL „Advencer” a fost expediată copia recursului declarat de SC „Tincomerț-Group” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Tincomerț - Group” SRL este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Tincomerț - Group” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurrentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SC „Tincomerț - Group” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Tincomerț - Group” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea Comercială „Tincomerț - Group” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva